

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Lazaro A Mortvis suscitato, Sermo LXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

DE LAZARO A MORTUIS

suscitato, Sermo LXIII.

POST Apostolicam lectionem cupientibus nobis ad Euangelicas redire virtutes, mox Lazarus ab inferis reuersus occurrit apportans vincendæ mortis formam, deferens resurrectionis exemplum. Si ergo placet, priusquam ingrediamur pelagus lectionis, priusquam aggrediamur quæstionum fluctus, antequam facti talis altitudinem penetremus, resurrectionis tantum contemplemur aspectum: quia hoc signum videmus esse signorum, virtutum cernimus esse virtutem, mirabilium esse mirificentiam peruidemus. *Mar. 5.* Suscitauerat Dominus filiam Iairi principis synagogæ, sed adhuc funere calente, sed adhuc mediante morte, corpore adhuc præsentem, adhuc inter homines homine morante, adhuc viante Spiritu, adhuc anima claustra tartari nesciente, ac ne multis, sic mortuæ vitam reddidit. *Luc. 7.* ut ius maneret inferni. Suscitauit & vnicuius matris: sed sic, ut retineret pheretrum, ut anticiparet sepulchrum, ut corruptionem suspenderet, & præueniret foetorem, ut ante mortuo vitam redderet, quam tota mortuus iura mortis intraret: circa Lazarum verò quod geritur, totum singulare est: cuius mors, cuius resurrectio commune nil habet cum prædictis: quem circa & vis tota mortis impleta est, & forma resurrectionis plena resplendet: audeo, & dico totum rapuisse resurrectionis dominicæ sacramentum, triduanus ab inferis Lazarus si rediisset: nam Christus rediit triduanus ut dominus, Lazarus reuocatur quatruiduanus ut seruus. Sed ad probanda quæ diximus, iam prælibemus aliqua lectionis. *Ioan. 11.* *Miserunt, inquit, sorores eius ad Dominum, dicentes, Domine*

mine ecce quem amas, infirmatur. Sic dicentes affectum pul-
sant, interpellant amorem, conueniunt charita-
tem, necessitudinem necessitudine gestiunt submo-
uere: sed Christus cui plus est mortem vincere,
quàm remouere languorem: cuius amare illud est,
non vt dilectum alleuet, sed ab inferis vt reducat:
dilecto non languoris medicinam, sed resurrectio-
nis gloriam mox parauit: denique. *Vt audiuit infirmari
Lazarum, sicut dicit Euangelista, mansit in eodem loco
duobus diebus.* Videris quemadmodum dat locum morti,
licentiam dat sepulchro, corruptioni posse permittit:
negat nil putredini, nil foetori: atque vt tartarus ra-
piat, trahat, habeat, admittit: atque agit vt humana
spes tota pereat, & tota vis mundanae desperatio-
nis accedat: quatenus quod facturus est, diuinum
sit, non humanum. Tantum autem in loco expe-
ctatione mortis residet, vt & mortuum ipse nunciet:
& tunc ad Lazarum denunciet se venire. Ait enim,
Lazarus mortuus est, & gaudeo. Hoc est amasse? gau-
debat Christus, quia mœror mortis vertendus mox
erat resurrectionis in gaudium. *Et gaudeo propter vos.*
Quare propter vos? quia in morte & resurrectio-
ne Lazari, figura tota mortis & resurrectionis do-
minicae pingebatur: & quod erat secuturum mox
in domino, iam præcedebat in seruo. Dicebat semel,
& iterum discipulis suis: *Ecce ascendimus Hieroso-*

Mat. 20.

tota

tota penè perfidiæ nocte fuscandos. Et ideo mortem Lazari vsque ad quatrduanum tempus protendit, vsque ad fœtorem præualere permittit, vt discipuli dubium non haberent, posse dominum post triduum adhuc recentem surgere, cum seruum vidissent post quatrduanum surgere iam fœrentem: & crederent illum facile posse sibi vitam reddere, qui alium taliter reuocarat ad vitam. Hinc est quod dicit: *Gaudeo propter vos, vt credatis.* Necesse ergo erat vt & mors Lazari cum Lazaro, & discipulorum fides consurgeret cum sepulto. *Quoniam non eram ibi.* Et erat locus vbi non erat Christus? & quomodo non erat ibi, vnde mortuum Lazarum discipulis nunciabat? Fratres, erat ibi Christus Deus, sed ibi non erat homo Christus: erat ibi Christus Deus cum moreretur Lazarus, sed tunc ad mortuum venturus erat Christus, quando erat mortem Christus dominus subiturus: dicebat itaque, *Quoniam non eram ibi.* Hoc est in morte, in sepulchro, in inferno, vbi per me, & meam mortem potestas tota mortis est subruenda. *Martha, inquit, vt audiuit quia Iesus venit, occurrit illi, dicens, Domine, si hic fuisses, frater meus non fuisset mortuus.* Mulier, & Deum confiteris & dicis, si hic fuisses? Deum nec absentant loca, nec tempora repræsentant. Non moreretur Lazarus si dominus fuisset ibi, qui erat ibi, sed si in Paradiso tu mulier non fuisses: mulier tu quælisti lachrymas, tu inuenisti gemitus: tu mortem gulæ precio comparasti, & accusas absentiam Dei, quando causam mortis fuisse tuam præsentiam non recusas? Mors quando à te prouisa est, tunc lamentandi materia fuit: nunc verò facta est virtutis occasio, quia tunc ad pœnam peccantis data est, nunc permissa est resuscitantis ad gloriam: tunc tartarus inuenit hominem, nunc amittit.

rit. Sed iam quare per fidem mulier, quod per per-
fidiam perdidisti. *Domine, si fuisses hic, frater meus non
fuisset mortuus: sed & nunc scio, quia quaecunque petie-
ris à Deo, dabit tibi Deus.* Hæc mulier non credit, sed
credere conatur, cuius credulitatē incredulitas con-
fundit. *Quaecunque petieris à Deo, dabit tibi Deus.* Deus
ex se dat, non à se petit. Quid affers moras mulier
supplicandi, cum iam præstaturus assistat: Mulier,
iudex ipse est, quem tu desideras aduocatum: in
hoc dantis potestas est, non necessitas est rogantis.
Scio, inquit, quia quaecunque petieris à Deo, dabit tibi Deus.
Mulier hoc credere, non est credere: hoc scire, nesci-
re est. Probauit hoc Apostolus, quia homo quando
se putat aliquid scire, tunc nescit. Sed iam quid do-
minus responderit, audiamus. *Resurget frater tuus.* Et
mulier: *Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo
die.* Martha iterum scis quod nescis: scis, quia in no-
uissimo die possit resurgere frater tuus: sed quod &
hic possit, nescis: aut fortè Deus qui tunc potest
suscitare omnes, vnum modo mortuum non po-
test suscitare? Potest, potest Deus suscitare ad tempo-
rale signum mortuum vnum, qui tunc omnes mor-
tuos ad vitam perpetem suscitabit. *Scio quaecunque pe-
tieris à Deo, dabit tibi Deus: & scio quia resurget in resur-
rectione in nouissimo die.* Martha, ante te est resurrectio,
quam tam longè mittis. *Ego sum, inquit, resurrectio.*
Et quid est, ego sum resurrectio? & non, ego resusci-
to? quid est? quia suscepit hominem, suscepit mor-
tem: vt qui resuscitat iubendo vnum, resurgendo
in se resuscitet omnes: & quibus Adam puteus mor-
tis exitit, his vitæ fons Christus existat: & impleatur
illud Apostoli, Sicut in Adam omnes moriuntur, ita &
in Christo omnes viuificabuntur. *Ego sū inquit, resurre-
ctio & vita: qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, viuet;
& omnis*

1. Cor. 1.

2. Cor. 15.

& omnis qui vivit & credit in me, non morietur in eternum: credis hoc? Et mulier, *Vtique domine, ego credidi, & credo, quia tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.* Qui ad Lazarum venerat, quid sic occupatur in Martha? quid? ut antè ista in fide surgeret, quam ille resuscitaretur in carne. Sic facit qui & vivis & mortuis consulturus aduenit: nec pertimescit faciendi moras, penes quem facti & effectus permanet & potestas. Fratres, patimini hodie differri verbum, si desideratis audire latius quæ sequuntur.

De eodem, Sermo L X I V.

Singula scripturæ verba si libris singulis mandarentur, nec sic mysteria quæ in ipsis sunt audientibus perlucere: & quid faciet subitus & brevis sermo, qui in modum fulguris, priusquam illustret oculos, iam refugit: nec dat lucem videntibus, sed pauorem? Orate ergo, uti quia in sæculi obscuritate versamur, & in carne positi noctis tempus agimus, non diei, lucernam nobis verbi sui Christus accendat, qua prævia mysterij cœlestis ingrediamur obscura: & gradu lento perueniamus ad scientiæ diuinæ quantam possumus charitatem: sicut illi Magi, qui mentis suæ oculos metientes, non audent splendori solis, aut diuinæ se committere claritati, sed nocte tenerum stellæ lumen tenerioribus oculis assumentes, ad cubile Christi tenerrimum peruenierunt. Sed iam sicut promissimus, Evangelicæ lectionis quod super-

Matt. 2. est, exequamur. *Martha, inquit, ut audiuit, quia Iesus venit, occurrit illi.* Sic seruus non fuit, non proximus, non amicus, certè qui aderat consolator, ut mulier sola medias per turbas, per castrum totum: extra civitatē, & luctus tempore, venienti occurreret saluatori?

Fratres,